

Denne ulighed i henseende til ansættelsesvilkår var grundlaget for en henvendelse fra Dansk organist- og kantorsamfund til folketingets kirkeudvalg i foråret 1978. I overensstemmelse med udfaldet af forhandlingerne i dette udvalg blev sagen af kirkeministeriet optaget til forhandling med de berørte tjenestemandorganisationer og Landsforeningen af menighedsrådsmedlemmer.

Tjenestemandorganisationerne har alle givet udtryk for ønsket om, at der igennem en ændring af § 32, stk. 3 tilvejebringes grundlag for, at de af deres medlemmer, der stadig er ansat med tjenestemandslignende vilkår, nu tjenstemandsansættes, for så vidt de almindelige betingelser for tjenestemandsansættelse er til stede.

Landsforeningen af menighedsrådsmedlemmer har anført, at tjenestemandsansættelse pådrager kirkekasserne en pensionsbyrde, og at det derfor fortsat bør være afgørende for, om en stilling kan omdannes til en tjenestemandstilling, at vedkommende menighedsråd finder det forsvarligt at påføre kirkekassen denne pensionsbyrde. Landsforeningen har derfor ikke kunnet anbefale forslaget om en ændring af § 32, stk. 3.

Sagen har endvidere været forelagt finansministeriet, der i en erklæring af 28. marts 1979 har udtalt, at finansministeriet vil finde det rimeligt, at lovbestemmelsen ændres som foreslået.

Lovforslaget forudsætter, at der i hvert enkelt

tilfælde, hvor en omdannelse af en stilling til en tjenestemandstilling kommer på tale, forhandles med vedkommende menighedsråd og tjenestemandorganisation, forinden kirkeministeriet træffer bestemmelse om tjenestemandsansættelse. Der vil derfor være lejlighed for menighedsrådet til at påvise følgerne for den lokale kirkelige økonomi af en udvidelse af pensionsbyrden, og kirkeministeriet vil kunne tage dette i betragtning ved sin afgørelse. Tjenestemandsansættelse vil i almindelighed kun komme på tale i byer eller bymæssige bebyggelser. Under hensyn hertil og til den fælles kirkelige ligning inden for kommunerne må det i øvrigt antages at være i undtagelsestilfælde, at pensionsbyrden vil få nævneværdig indflydelse på den lokale kirkelige økonomi. I denne forbindelse vil det endvidere kunne tages under overvejelse, at ændre de nugældende regler, således at pensionsudgifter vedrørende kirkefunktionærer fremtidig afholdes af fællesfonden (landskirkeskatten).

I forbindelse med forslaget om en ændring af § 32 fremsættes forslag om ophævelse af bestemmelsen i § 27, stk. 3 sidste punktum. Bestemmelsen i § 27, stk. 3 indsattes i loven ved lov nr. 200 af 3. maj 1978. Sidste punktum i bestemmelsen, hvorefter provstiuvalget selv fastsætter sin forretningsorden, er imidlertid overflødig, da tilsvarende bestemmelse findes i lovens § 29, stk. 1.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller kommunen.